

**[Undervisningsministeren.]**

der allerede gjort opmærksom paa, at man derefter ikke kan faa Understøttelse til et 9 Maaneders Kursus paa en Landbrugsskole. Det er ikke noget i og for sig principielt, for jeg gaar ud fra, at enten er det en Forglemmelse eller ogsaa regner man med, at de Penge, der stilles til Raadighed til fri Anvendelse, skal anvendes til disse Ting. Dette lægger jeg ikke saa megen Vægt paa, for rent sagligt vilde jeg nok mene, at Venstre i saa Henseende ser paa det paa samme Maade, at man naturligvis skulde kunne faa Elevunderstøttelse til et 9 Maaneders Kursus, som man har kunnet faa det hidtil.

Derimod synes jeg, det er uheldigt, naar Venstre foreslaar, at man skal opgive, hvilken Skole man vil paa. Det har hidtil været saadan, at man ikke paa sit Skema skulde opgive, hvilken Højskole man vil paa. (*Arnth Jensen*: Ministeren tager fejl, det er taget ud, det er det gamle Forslag). Saa maa det ærede Medlem undskylde, saa er det det gamle Forslag, jeg har, og saa glæder jeg mig over, at det ærede Medlem selv har indset, at det er forkert.

Men maa jeg saa yderligere gøre opmærksom paa, at det Beløb, der efter Venstres Forslag stilles til Raadighed, i høj Grad vil afhænge af et Skøn: hvor mange Penge der skal anvendes, og hvor meget der kan blive til hver enkelt Elev. Jeg er naturligvis klar over, at hvis man kunde faa alle de Penge, man ønskede, til dette Formaal som til andre Formaal, vilde det være lettere og mere behageligt at have med Tingene at gøre, men der maa jo tages et rimeligt Hensyn til de Udgifter, der bliver Følgen af de Foranstaltninger, vi gennemfører. Hvis Venstres Forslag skulde udnyttes helt ud, vilde det dreje sig om meget betydelige Beløb ud over dem, vi i Øjeblikket anvender. Jeg vil derfor mene, at man skulde samle sig om at forbedre Vilkaarene for Ungdommen ved at forhøje Understøttelsesbeløbet med de 100 000 Kr., som jeg nu foreslaar, og faa den bedre Fordeling af disse Beløb, som jeg mener der kan gennemføres ved, at den endelige Afgørelse af Fordelingen lægges i Ministeriet, hvorved vi faar bedre Mulighed for at bedømme Ansørgernes Forhold under eet, og hvorved der samtidig skabes Sikkerhed for, at de Pengebeløb, der er stillet til Raadighed, helt og fuldt kan anvendes.

Hvis det saa viser sig, naar man faar dette Grundlag bragt til Veje, at der er en virkelig begrundet Trang til yderligere Midler, for at unge, der føler Lyst og Trang

til at komme paa en Skole, kan faa Adgang dertil, skal jeg være villig til at tage Spørgsmaalet op. Jeg anser det nemlig ogsaa for at være meget betydningsfuldt, om en større Del af dansk Ungdom kunde komme i Forbindelse med de Skoler, som gennem mange Aar har vist sig inden for store Kredse af Befolkningen at have stor kulturel Værdi. Jeg tror ogsaa, det vil være muligt, at flere vil søge disse Skoler, naar de økonomiske Forhold lægges bedre til Rette. Men jeg gør opmærksom paa, at Forudsætningen for, at disse Skoler skal faa nogen Betydning for den Ungdom, der kommer dør, er den, at der i Befolkningen er Interesse og Forstaaelse for dem. Denne Interesse og Forstaaelse har det i Perioder været noget skralt med, men jeg tror, den er ved at vokse i disse Aar, og hvis det virkelig viser sig, at der i Befolkningen er Forstaaelse af disse Skolers Værdi, ogsaa i mange Kredse, som ikke før interesserede sig meget for dem, maaske ogsaa inden for konservative Kredse, som jeg hidtil heller ikke har lagt Mærke til har interesseret sig saa forfærdelig meget for disse Skoler — hvis der i Befolkningen virkelig er denne Trang og der hos Ungdommen er Ønske om at komme paa disse Skoler, saa tror jeg ogsaa, der vil være skabt Betingelser for, at Rigsdagen vil stille sig saadan med Hensyn til de Pengebeløb, der stilles til Raadighed, at unge, der selv vil yde et Bidrag dertil, bliver i Stand til at komme paa disse Skoler.

Jeg kunde godt tænke mig, at man kunde overveje en Ordning, hvorefter unge, der opsparer et vist Beløb til det bestemte Formaal at faa et Skoleophold, kunde komme med en vis Ret og kræve et Tilskud af samme Størrelse fra det offentlige Side. Jeg vilde ikke have noget imod, om man paa en eller anden Maade gjorde Mennesker i Ungdomstiden interesserede i selv at lægge Grunden til et Skoleophold, som det offentlige saa skulde understøtte ved at give et Bidrag til. Jeg vil paa enhver Maade arbejde for at lægge Forholdene saaledes til Rette, at den Ungdom, som virkelig føler Lyst og Trang dertil, kan blive i Stand til at søge disse Skoler.

Det ærede Medlem Hr. *Arnth Jensen* mente, at det, jeg her foreslog, ikke helt svarede til, hvad man kunde forvente efter den Interesse, jeg ved mine Udtalelser her og andre Steder har vist for Højskolen. Det er naturligvis vanskeligt at gøre op i Penge, men jeg vil i hvert Fald sige, at det, jeg har sagt, og det, jeg har foreslaaet, ligger betydeligt nærmere ved hinanden end det, det ærede Medlem siger, og det, han i sin